

SEBASTIAN EURINGER. — Der locus classicus des Primates (Mt. 16, 18) und der Diatessarontext des Hl. Ephräim. Bonn 1922. (արտատպուած ի Տօնսահմարիէ Էփրայիմ):

V. MARAC. — La Turquie au point de vue international (*aperçu sur la question d'Orient*). Paris, Imprim. Centrale de la Bourse, 1921. էջ 16:

ԱՆԱԹՈՒ ՃԻՐԱՆՍ. — Սիւվէսթը Պօնափի ոճի-րը, պօստիւրած Ֆրանս. Ակադեմիայէն. Թրգմ. ԿՐՈՒՆՆԻ ՄԵՍԻԱՆԱՆ: Պոսթնոն 1922. տպ. «Ազգ-Պահակ» ի. էջ 237. գին 50 սէնթ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ Իրկիր դրախտավայր. դաշնակեց C. Vuille La Chaux-de-Fonds. Զուրիցերի: Հեղինակ բանիցն ՅԱԿՈՎԻ ՄԻՐՁԱ ՎԱՆԱՆԴԵՑԻ-հասոյթն յատկացեալ է ի նպատ Նիկոմիդիոյ Հայ գաղթականաց ի Ռոտտսթրայ:

Ա. ՊԻՊԷՆՆԱՆ. ծրագրեց Գունաւոր ընդարձակ ֆարսէս ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ. Նեոեռոզուրեանք Հ. Լինչի ու Ֆ. Օսպուալտի քարտէսին. գծայր. Մ. Ուրուրիկեանի. վիւստայ. Օ. Մոգրսեանի. 1923:

DÉLÉGATION DE LA RÉPUBLIQUE ARMÉNIENNE. — L'Arménie et la question Arménienne, avant, pendant et depuis la guerre; avec sept annexes et deux cartes hors texte. Paris, H. Turabian, Editeur 1922. էջ 137. գին 10 Ֆր.:

K. J. BASMADJIAN. — La Momie d'une Princesse arménienne; communication à la

Société française d'Hist. de la Médecine. 1922. էջ 4:

ՄԻՀՐԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ. — Ընտիր Աղջկուք. Պոլիս 1922. տպ. Օ. Արզուման. էջ 79:

ՍԻՄՈՆ ԳԱՍՏՄԱՅԵԱՆ. — Գրպանի Տարեցոյց 1923. Գ. տարի. Պոլիս. Գրատուն Ս. Գաբամանեան. էջ 120. գին Ֆր. 3:

ԱՖԷԼ Ե. ՎԱՐԳՍՊԵՏ ՆԱՉԱՐԵԱՆ. — Սուրբ Սարգիս Եկեղեցի Հայոց Լոնտոնի. Բարիզ 1922. տպ. Կ. Յ. Ներսէս. էջ 80. գին Ֆր. 10:

ՕՐՈՒՄՆ Սուրբ Սարգիս Եկեղեցոյ Հայոց Լոնտոնի. էջ 4:

ՆԵՐԿԱՅԵՍ ԱՊՐՈՂ Մարդկութենէն միւրուսուրներ բնաւ պիտի չմեռնին. Հրատ. Միջազգային Սուրբ Գիրք Ուսանողաց Միութեան Brooklyn, New-Jork. էջ 114. գին 25 սէնթ:

ԵՐՈՒՆԵՎ ՄԵՍԻԱՆԱՆ. — Արիւնջ Հասկերը (Վէպիկներ). Բաների Մատենաշար N° 1. Հրտրի. Վահան Ս. Մալխասեան. Պոստնոն 1922. տպ. «Ազգ-Պահակ» ի, էջ 96. գին 59 սէնթ:

ԱՆԱԹՈՒ ՃԻՐԱՆՍ. — Լիւթի Աղջիկը. (Թրգմ. ԵՐՈՒՆԵՎ ՄԵՍԻԱՆԱՆ). Բաների Մատենաշար N° 2. Հրտրի. Վահան Ս. Մալխասեան. Պոստնոն 1922. էջ 30. գին 40 սէնթ:

ԲԱՔԻՆԴՐԱՆԱԹ ՏԱԳՕՐ. — Պարտիզպանը, սիրոյ և կիսանքի պեմնիւր. Թրգմ. ՀԱՄԼԻԿ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆ. Վիեննա 1922. տպ. Միլիթաբեան. էջ 174:

Հ Ա Յ Կ Ա Կ Ա Ն Ա Ր Ձ Ա Գ Ա Ն Գ

ՎԵՐԱՅԱՅՈՒՄ ՎԵՆԵՏԻՆ ՀԱՅԱԿԱՆ ԵՎԷԼՆՈՒՅՆ. — Միլիթանի Միլիթանութեան նկատելով քաղաքի մէջ ստեղծուած վերջին կացութիւնը՝ ներկայութեանը Հայ գաղթականութեան, և բազմազմ ամբողջ օտարերկրացիներու դրախտութեանը, սահմանած էր Վենետիկ մէջ գտնուած ազգային Ս. Խաչ եկեղեցոյն մէջ կազմել հարաբարութեան մը, պաշտօն յանձնելով ամեն կիրքով և սոն օրեր հնազանդ զոն տեղւոյ Հայութիւնը; Ամառ: սուրբամբ Ս. Պատարագի և քարոզութեամբ միլիթանը:

զանոք. և մի և նոյն ժամանակ պահել Հաւալ անոնց մէջ ազգային հոգին ու միութիւնը: Սոյն որոշման վրայ անցեալ դեկտ. 17ին տեղի ունեցաւ այդ հարաբարական եկեղեցոյն մէջ՝ իբր սկզբնաւորութեան պնդմանը: Հանդիսաւոր ժամաւոր մը, զոր խմբայ յեկեղեցոյն նորընտիր Հոգաբարձուն Հ. Վարդան Վ. Հարթնի և քարոզիչ ի ներկայութեան բարեպետ Հայութեան Գարգի զարը կազմած էին Մ. Ռարթարանի աշակերտը: